

مؤسسه مدیریت
حامیان نواندیش افرا
توسعه زیرساخت نیکوکاری

در ایران و جهان بررسی شد

ضربه ویروسی به اقتصاد نیکوکاری

- گزارشی از اثر کرونا در ایران؛ مصاحبه مؤسسه افرا با ۱۰۰ مؤسسه نیکوکاری و سازمان مردم نهاد
- کرونا چگونه فعالیت مؤسسات نیکوکاری در جهان را تغییر داد؟

وقتی کرونا جهان را در نوردید

نخستین بار در «ووهان» چین، شهری با ۱۱ میلیون جمعیت ویروسی شناسایی شد که موجی از هراس را در کل جهان در سالی که گذشت، در بر گرفت. سازمان بهداشت جهانی (WHO)، این بیماری همه‌گیر جدید را «کووید-۱۹» نامید. حالا ویروس کرونا یکساله شده و قوانین سختگیرانه، کنترل و قرنطینه همچنان ادامه دارد. با وجود تلاش برای تولید واکسن در کشورهای مختلف، برآورد دقیقی وجود ندارد که این ویروس چه زمانی دست از سر مردمان جهان بر می‌دارد.

سازمان بهداشت جهانی (WHO) حتی هشدار می‌دهد که تبعات ویروس کرونا در سرتاسر جهان تا چند دهه باقی خواهد ماند. سال ۲۰۲۰ که از آن با عنوان بدترین سال جهان نام برده می‌شود، خیلی از فعالیت‌ها را تحت شعاع قرار داد، اما یکی از تحولات مهم این سال، افزایش چشمگیر استفاده مردم جهان از فناوری‌های نوین ارتباطی بود. در این سال کرونایی، اهمیت فناوری‌های نوین به دنبال شیوع کرونا و اجبار افراد برای پیشبرد کارها در خانه، بیش از هر زمان دیگر احساس شد و استفاده از تکنولوژی، یکسری از مشکلات را حل کرد. سال ۲۰۱۹ کسی فکر نمی‌کرد که سال ۲۰۲۰، فعالیت مردم جهان در شبکه‌های اجتماعی و فضاهای مجازی به‌طرز قابل توجهی گسترده شود. زندگی آنلاین با همه‌گیری، به یکی از ضرورت‌های این روزها تبدیل شده است. در این سال سخت، بار مسئولیت موسسات نیکوکاری و سازمان‌های مردم‌نهاد بیشتر از گذشته شد؛ اما تغییر شرایط زندگی ناشی از کرونا مدل فعالیت آنها و ارتباط با گروه‌های هدف را نیز متحول کرد.

پیامدهای کرونا از ۱۰۰ نگاه

دوم اسفند سال ۱۳۹۸، مقامات وزارت بهداشت ایران تایید کردند که اولین قربانیان ناشی از ویروس کرونا شناسایی شدند و از آن زمان تاکنون که بیشتر از سه فصل گذشته است، بسیاری از فعالیت‌ها از جمله آینده فعالیت نیکوکاری و مسائل آنها نیز تحت شعاع قرار گرفت. موسسه افرا در یک تحقیق میدانی، از ۱۰۰ مدیر موسسه نیکوکاری و سازمان مردم‌نهاد این سوال را مطرح کرد که اگر فعالیت موسسه را به دو دسته پیش از کرونا و بعد از کرونا تقسیم کنند، بعد از شیوع ویروس با چه چالش‌هایی روبه‌رو شدند؟ موسسات نیکوکاری و سازمان‌های مردم‌نهاد مشارکت‌کننده در این تحقیق، طیف متنوعی از فعالیت‌ها را در برمی‌گرفت. پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، کودکان کار، حمایت و توانمندسازی زنان و دختران، آب و محیط زیست، خانواده، سلامت روان، کارآفرینی، حمایت از بیماران ایتیم، حمایت از دختران بی‌سرپرست، توسعه فرهنگی و اجتماعی، محرومیت‌زدایی با رویکرد توان‌افزایی، توانبخشی معلولین، ام‌اس، تکریم سالمندان، جوانان، توسعه محلی، حمایت از بیماران سرطانی، آموزش، ایتم، حمایت از بیماران هموفیلی، ورزش، حمایت از دانش‌آموزان و دانشجویان بازمانده از تحصیل، محور فعالیت ۱۰۰ موسسه و سازمان مردم‌نهادی است که در تحقیق میدانی افرا مشارکت داشتند. شیوع کرونا فعالیت این موسسات و سازمان‌ها را نیز در ایران تحت تاثیر قرار داد؛ به گونه‌ای که می‌توان پیامدهای کرونا را در ۲۰ محور طبقه‌بندی کرد که شامل موارد زیر است.

- چالش دورکاری
- کاهش نیروی داوطلب و چالش جذب مجدد نیروهای داوطلب
- کاهش ارتباط با حامیان مالی و به طبع آن کاهش منابع مالی
- عدم برقراری ارتباطات حضوری با جامعه هدف
- عدم حضور گروه مخاطب در فعالیت‌های آموزشی و لغو کلاس‌ها
- قطع مستمری‌های ماهیانه
- مشکلات دسترسی به اینترنت در مناطق کم‌برخوردار
- عدم دسترسی گروه هدف به ابزار آموزش آنلاین
- کاهش ارتباط با مخاطبان
- توقف بازارچه‌ها
- قطع پروژه‌های پژوهشی، آموزشی در نهادهای دولتی
- دشواری سیستم گزارش‌دهی و گزارش‌گیری در دوران دورکاری
- توقف برنامه‌های آموزشی در سطح محلات آسیب‌خیز
- لزوم تهیه تبلت یا گوشی هوشمند برای دوره‌های مجازی
- افزایش آمار کرونا در گروه‌های در معرض آسیب تحت پوشش
- توقف پروژه‌ها در سطح محلات و روستاها و عدم تعریف پروژه‌های جدید
- نبود زیرساخت‌های لازم برای ارتباطات مجازی
- تعطیلی موقت فعالیت‌های توان‌افزایی، توانمندسازی و اشتغالزایی گروه‌های هدف
- بیکاری و کاهش منابع درآمدی خانواده‌های تحت پوشش
- ضرورت انجام تست‌های کرونایی برای ارائه خدمات

در میان پیامدهای کرونا، بررسی‌های موسسه افرا در گفت‌وگو با مدیران موسسات نیکوکاری و سازمان‌های مردم‌نهاد، نشان می‌دهد که کاهش منابع مالی و درآمدی، قطع ارتباط با جامعه هدف، کاهش تعداد داوطلبان، تعطیلی برنامه‌ها و خدمات آموزشی در سطح گروه هدف، توقف پروژه‌ها، عدم دسترسی گروه هدف به ابزار آموزش آنلاین و نبود زیرساخت‌های لازم برای ارتباطات مجازی مهمترین چالش‌ها در دوران کرونا است.

دغدغه مشترک موسسات فعال در حوزه توسعه محلی

چالش ارتباطات حضوری
چالش دسترسی گروه هدف به فضای مجازی و تکنولوژی

دغدغه مشترک موسسات فعال در زمینه کودکان کار

مشکلات مربوط به پروتکل‌های بهداشتی
آسیب‌پذیری گروه هدف در برابر کرونا

دغدغه مشترک موسسات فعال در زمینه حمایت از بیماران خاص

نگرانی از افزایش ابتلا به کرونا
لزوم انجام تست‌های کرونا به منظور ارائه خدمات

دغدغه مشترک موسسات فعال در زمینه امورات فرهنگی و اجتماعی

سخت‌تر شدن ارتباط با جامعه مخاطبان
توقف پروژه‌ها و برگزاری حضوری دوره‌ها

دغدغه مشترک موسسات فعال در زمینه توانمندسازی زنان و دختران

توقف بازارچه‌ها، ارتباط با جامعه هدف، چالش‌های اشتغال

دغدغه مشترک موسسات فعال در زمینه آموزش

چالش‌های برگزاری کلاس‌های آنلاین
لزوم دسترسی به تبلت و گوشی‌های هوشمند

دغدغه مشترک موسسات فعال در زمینه محیط زیست

کاهش یا توقف فعالیت‌های میدانی

دغدغه مشترک موسسات فعال در زمینه پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی

ارتباط با جامعه هدف
کاهش تعداد داوطلبان
نگرانی از افزایش ابتلا به کرونا

نتایج یک نظرسنجی در ایالات متحده نشان داد عواقب «کووید-۱۹» برای موسسات نیکوکاری

همه‌گیری «کووید-۱۹» و اثرات آن یادآور آسیب‌پذیری همگانی و وابستگی متقابل انسان‌ها به یکدیگر است. این شیوع و اثرات آن به همه اقشار جامعه فشار وارد می‌کند. از جمله این اقشار، موسسات نیکوکاری هستند که در هنگام بحران، مسئولیت ارائه کمک‌های حیاتی را بر عهده دارند؛ همچنین موسساتی که وظیفه مقابله با چالش‌های دیگر را بر دوش می‌کشند. همه این‌ها در شرایطی است که نیاز به کمک‌های خیریه نیز هر روز در حال رشد است.

برای درک بهتر اثرات شیوع «کووید-۱۹» در موسسات نیکوکاری، سازمان‌های نیکوکاری که اعتبار آنها توسط «بی‌بی‌بی وایز گیوینگ الاینس» (BBB WGA) تایید شده بود، بررسی شدند تا از دیدگاه‌های آنها در این خصوص استفاده شود. در این مسیر از بیش از ۱۰۰۰ نفر در سراسر ایالات متحده از تاریخ ۲۷ مارس تا ۳۰ مارس ۲۰۲۰ میلادی نظرسنجی انجام شد. بی‌بی‌بی وایز گیوینگ الاینس، یک سازمان نظارت بر امور موسسات نیکوکاری است که با استفاده از ۲۰ استاندارد خود، موسسات نیکوکاری را ارزیابی می‌کند تا اعتبار سازمان‌های خیریه را تایید کند و بر این اساس به اهداکنندگان و خیرین کمک می‌کند که اعتمادشان با توجه به نحوه اداره، امور مالی، شیوه‌های جمع‌آوری سرمایه و گزارش نتایج، نسبت به سازمان‌های خیریه که از طریق این سازمان اعتباربخشی شده‌اند، تقویت شود. «بی‌بی‌بی وایز گیوینگ الاینس» چنین گزارش‌هایی را که بر اساس استانداردهای بی‌بی‌بی تهیه شده است، به‌طور رایگان در دسترس عموم قرار می‌دهد. اداره کسب و کار بهتر (بی‌بی‌بی)، یک سازمان خصوصی غیرانتفاعی است.

هر ساله برای بررسی میزان اعتبار سازمان‌های خیریه توسط وبسایت give.org که متعلق به بی‌بی‌بی‌بی است یک نظرسنجی انجام می‌شود. این نظرسنجی شامل مجموعه پرسش‌های اساسی و مهمی است که با توجه به موضوعات قابل توجه انتخاب و برای سنجش سلامت اعتماد عمومی در بخش خیریه‌ها هر سال پرسیده می‌شود.

برای درک بهتر اینکه چگونه شیوع «کووید-۱۹» بر بخش خیریه تاثیرگذار بوده است، از ۱۱۸ موسسه خیریه با اندازه‌ها و ماموریت‌های مختلف شامل حقوق شهروندی، آموزش، حمایت از حیوانات، محیط زیست، کمک‌های بین‌المللی، بهداشت، خدمات اجتماعی، مذهبی، جانبازان، توسعه جوانان و... می‌توان نام برد. از همه این موسسات که توسط «بی‌بی‌بی‌بی وایز گیوینگ الاینس» اعتباربخشی شده بودند خواسته شد به شکل آنلاین تجربیات و برداشتهای خود را به اشتراک بگذارند که پس از بررسی، اطلاعات زیر به دست آمد:

۸۰.۵ درصد از موسسات پیش‌بینی می‌کنند که درآمد آن‌ها در سال ۲۰۲۰ کمتر از حد انتظار بود. از موسسات خیریه‌ای که کاهش درآمدها را پیش‌بینی کرده بودند، حداکثر آنها (۹۳.۵ درصد) بر این باورند که خیرین استطاعت پرداخت کمک‌های کمتری را خواهند داشت؛ ۶۹.۶ درصد اظهار داشتند سازمان‌شان قادر نخواهد بود مراسم جمع‌آوری کمک‌های خیریه را برگزار کند و بیش از نیمی از آنها (۵۴.۴ درصد) می‌گویند که خیرین احتمالاً کمک‌های خود را به شکل مستقیم به افراد نیازمند پرداخت خواهند کرد. از موسسات نیکوکاری که کاهش درآمدها را پیش‌بینی کرده بودند، تنها ۱۹.۶ درصد باور داشتند که سازمان ممکن است کمتر از ۱۰ درصد درآمد بودجه‌ای خود را از دست بدهد. در حالی که براساس پیش‌بینی ۷.۶ درصد از آنها، این عدد بیش از ۵۰ درصد خواهد بود.

۱۸.۳ درصد از موسسات نیکوکاری اعتقاد دارند که در نتیجه شیوع «کووید-۱۹» هزینه‌های آنها در سال ۲۰۲۰ میلادی افزایش خواهد یافت. فقط ۱.۹ درصد از موسسات نیکوکاری گفتند که نگران تاثیر همه‌گیری «کووید-۱۹» در این بخش نیستند. در حالی که بیشتر موسسات (۸۹.۴ درصد) در این باره ابراز نگرانی کرده‌اند. ۷۶.۹ درصد از موسسات خیریه اعلام کردند که بحران «کووید-۱۹» ممکن است به آنها کمک کند تا روش‌های کارآمدتری را برای ادامه فعالیت کارمندان به صورت آنلاین پیدا کنند و ۵۶.۷ درصد آنها بر این باورند که ممکن است راه‌های جدید یا گسترده‌ای را برای جمع‌آوری وجوه به صورت آنلاین پیدا کنند؛ از سوی دیگر، ۵۸.۸ درصد بیان داشتند که ممکن است راه‌های کارآمدتری را برای انجام ماموریت‌های خود پیدا کنند.

آمار نشان می‌دهد که حدود ۸۰ درصد از کل کمک‌ها در ایالات متحده همچنان توسط اشخاص پرداخت می‌شود و در سال ۲۰۲۰ خیلی از آنها با مشکل روبه‌رو شدند. با توجه به شیوع «کووید-۱۹»، در یک نظرسنجی الکترونیک که از بیش از ۱۰۰۰ بزرگسال در سراسر ایالات متحده انجام شد، بیش از نیمی از شرکت‌کنندگان گفتند که به دنبال راه‌هایی برای حمایت از امور خیریه هستند و ۲۴.۵ درصد نیز گفتند که ترجیح می‌دهند به طور مستقیم به افراد بیکار کمک کنند و ۲۱.۹ درصد از این افراد هم اعلام کردند که برای خود یا خانواده‌هایشان نیاز به کمک موسسات نیکوکاری دارند. نزدیک به یک سوم شرکت‌کنندگان (۳۰.۸ درصد) گفتند که در سال ۲۰۲۰ قصدشان بوده که بیشتر از گذشته به موسسات نیکوکاری کمک کنند.

بیش از نیمی از شرکت‌کنندگان (۵۲.۵ درصد) اظهار داشتند که همان مقدار سال‌های گذشته کمک خواهند کرد، ۸.۸ درصد نیز بیان داشتند که میزان کمک‌هایشان کاهش خواهد یافت و ۸ درصد هم اعلام کردند که هنوز در این مورد تصمیمی نگرفته‌اند. ۴۵.۶ درصد از افرادی که اعلام کردند میزان کمتری نسبت به قبل کمک خواهند کرد، گفتند که به دلیل شیوع

«کووید-۱۹» درآمدهای خود را از دست داده‌اند و ۵۱.۵ درصد از آنها هم بیان کردند که به دلیل عدم اطمینان به این موضوع باید از نظر اقتصادی محافظه‌کارتر رفتار کنند. ۱۴.۷ درصد از خیرین سال ۲۰۱۹ اعلام کردند که قصد ندارند در سال ۲۰۲۰ کمکی ارائه کنند

اوضاع نامشخص و سرعت تحولات

در حالیکه اوضاع نامشخص و به سرعت در حال تحول است، بسیاری از موسسات خیریه در سال ۲۰۲۰ با سالی سختی از نظر تاریخی روبه‌رو شدند. موسسات خیریه معتبر از نظر سازمان بی‌بی‌بی که این گزارش بر اساس آن تهیه شده است، دارای استانداردهای بالایی از نظر اداری، مالی، شیوه‌های جمع‌آوری سرمایه و گزارش نتایج هستند. با این حال، موضوع ثبات مالی باعث نگرانی بیشتر موسسات خیریه شده است. با وجود اینکه افراد به طور فزاینده‌ای به خدمات و کمک‌های مالی نیاز دارند، ناتوانی در برگزاری برنامه‌های جمع‌آوری کمک‌های ضروری، مشکلات زیادی در ارائه خدمات ایجاد کرده است. دیگر موضوع نسبتاً جدید، تقاضاهای افراد بیکار و کسب‌وکارهای کوچک آسیب‌پذیر است که این بخش را با چالش جدید و بی‌سابقه‌ای روبه‌رو ساخته است.

در نظرسنجی‌های بنیاد کمک‌های نیکوکارانه (CAF) شناسایی شد شگفتی‌های عصر کرونا در بریتانیا

۲۳ مارس ۲۰۲۰، بوریس جانسون، نخست وزیر انگلستان، در یک نطق تلویزیونی در مورد شیوع و همه‌گیری ویروس کرونا صحبت کرد که پس از آن اقدامات گسترده‌ای در مورد تعطیلی مشاغل و کسب‌وکارها انجام شد. بنیاد کمک‌های نیکوکارانه (CAF) که سال‌ها است که در مورد موسسات خیریه تحقیقات انجام می‌دهد، در این ایام که اوضاع بی‌سابقه بحران «کووید-۱۹» گریبان‌گیر کسب‌وکارها شد، به تناوب نظرسنجی‌های متفاوتی در مورد موسسات خیریه انجام داد. یک سوال کلیدی این بود که در نتیجه بحران همه‌گیری، تقاضا برای استفاده از خدمات خیریه‌ها چه تغییری کرده است؟ در عین حال، شگفتی‌های فرآیند کار خیر در بریتانیا نیز در این نظرسنجی‌ها شناسایی شد.

بر اساس نظرسنجی‌هایی که بین بازه زمانی ۳۱ مارس تا ۲۲ مه ۲۰۲۰ از ۵۳۹ موسسه خیریه انجام شد آمار موسساتی که اعلام کردند طی این دوره، بحران همه‌گیری کرونا باعث افزایش تقاضا برای استفاده از خدمات آنها شده است از ۲۵ درصد به ۳۶ درصد افزایش یافت. از سوی دیگر، سهم موسساتی که با این افزایش تقاضا مخالف بودند از ۳۲ درصد به ۲۸ درصد کاهش یافت بر این اساس طبق نظرسنجی که بین روزهای ۳۱ مارس تا اول آوریل انجام شد، ۱۳ درصد از موسسات خیریه به شدت موافق بودند که به دلیل بحران، تقاضا برای خدمات نیکوکارانه افزایش یافته است، ۱۲ درصد از این موسسات با این موضوع موافق بودند، ۱۶ درصد نه موافق بودند و نه مخالف، تنها ۸ درصد مخالف بودند، ۲۴ درصد به شدت مخالف بودند، ۲ درصد در این رابطه اطلاعی نداشتند و ۲۵ درصد پاسخی ندادند.

در نظرسنجی دیگری که بین روزهای ۲۱ تا ۲۲ ماه مه انجام شد، ۲۱ درصد از موسسات اعلام کردند که با افزایش تقاضا برای خدمات نیکوکارانه بر اثر بحران کرونا به شدت موافقت، ۱۵ درصد اعلام کردند که با این موضوع موافقت، ۲۲ درصد اعلام کردند که نه موافق هستند و نه مخالف، ۱۲ درصد با این موضوع مخالف بودند، ۱۶ درصد به شدت مخالف بودند، یک درصد اعلام بی‌اطلاعی کردند و ۱۳ درصد در این رابطه پاسخی ندادند.

توان ادامه فعالیت خیریه‌ها

بر اساس نظرسنجی انجام شده در ابتدای شروع تعطیلی بر اثر ویروس کرونا، ۶ درصد از موسسات خیریه بر این باور بودند که می‌توانند بدون نیاز به کمک‌های دولتی یا دیگر مراکز برای چهار هفته یا کمتر به فعالیت خود ادامه دهند در حالیکه ۳۷ درصد نیز اعتقاد داشتند که به مدت ۶ ماه قادر هستند بدون هیچ کمکی به فعالیت‌شان ادامه دهند. ۵۴ درصد از موسسات گفته بودند که تا یک سال می‌توانند به همین صورت ادامه دهند. در نظرسنجی که چند هفته بعد انجام شد ۳ درصد از موسسات گفتند که قادر هستند با این شرایط و بدون کمک کمتر از ۴ هفته به فعالیت خود ادامه دهند، ۳۳ درصد گفتند تا کمتر از ۶ ماه، در حالیکه ۵۰ درصد اعلام کردند که تا یک سال بدون هیچ کمکی قادر هستند به فعالیت خود ادامه دهند. به مرور زمان چشم‌انداز این موسسات کمی بهبود نسبی پیدا کرد، اما نیمی از موسسات بر این باور بودند که بیش از یک سال قادر به ادامه فعالیت به همین منوال نخواهند بود.

درصد نیاز به کمک‌های دولتی

پیش از اعلام دولت انگلستان مبنی بر کمک به موسسات نیکوکاری، و درست پیش از آنکه تعطیلی‌های کرونا وضع شوند، در نخستین نظرسنجی از ۳۴۰ موسسه خیریه پرسیده شد که سه نیاز مهم سازمان‌شان که می‌خواهند دولت در دوران پاندمی به آن توجه کند، چیست؟

بخش اعظم این تعداد از موسسات (۵۶ درصد) خواهان دریافت بی‌قید و شرط وجه نقد از دولت بودند. تنها کمتر از یک موسسه از هر پنج موسسه گفت که دولت باید از دیگر تامین‌کنندگان مالی بخواهد که شرایط اعطای کمک‌هایشان را تسهیل کنند، و منابع یا بودجه‌های محدود شده را آزاد کنند (۱۸ درصد). واضح بود که تامین بودجه نیاز اصلی موسسات نیکوکاری است.

در اواسط ماه آوریل دولت طیفی از برنامه کمک‌های مالی را برای کسب‌وکارهای مختلف ارائه کرد. تقاضا برای دریافت کمک‌های مالی در موسسات نیکوکاری نیز افزایش یافت. اما کمک‌های مالی دولتی که برای موسسات خیریه ارائه شده بود، یا قابل استفاده موسسات نبودند یا آنها قصد بهره‌مندی از آنها را نداشتند.

در اواخر ماه آوریل حدود ۵۸ درصد از موسسات خیریه مانند دیگر کسب‌وکارها در سراسر انگلستان، سیاست دورکاری را در

پیش گرفته بودند. دوینجم یعنی حدود ۳۹ درصد از آنها روشی نوآورانه و جایگزین برای ارائه خدمات پیدا کرده بودند، در حالی که حدود یک‌چهارم (۲۳ درصد) راه‌های جدیدی برای کمک به افرادی که نیاز به خدمات موسسات نیکوکاری داشتند یا از سرگیری مجدد فعالیت‌های خیریه خود، پیدا کرده بودند. تقریباً یک‌پنجم (حدود ۱۸ درصد) نیز در همکاری و مشارکت با دیگر سازمان‌ها خدمت‌رسانی می‌کنند. حدود ۸ درصد راه‌های جدید برای جذب کمک‌ها پیدا کردند. ۸ درصد نیز منابع درآمدی جدیدی ایجاد کردند.

کرونا و دریافت کمک‌های آنلاین

پس از شیوع «کووید-۱۹»، تغییرات زیادی در جامعه اتفاق افتاده است. یکی از این تغییرات حمل و استفاده از پول نقد است. به‌رغم پیشرفت‌های تکنولوژی در جامعه، هنوز ۵۰ درصد از کمک‌ها به صورت نقدی انجام می‌شود که شیوع همه‌گیری ویروس کرونا باعث شده است تا بر درآمد موسسات خیریه تاثیر بگذارد. به نظر می‌رسد که گسترش «کووید-۱۹» باعث شده است تا روند کمک‌های غیرنقدی به موسسات خیریه در انگلستان تسریع شود. نظرسنجی که از ۳۸۵ موسسه خیریه از تاریخ ۶ تا ۷ ماه مه انجام شده است، نشان داد که سه موسسه از هر پنج موسسه خیریه قادرند که کمک‌های افراد را به صورت دیجیتال دریافت کنند. یک موسسه نیکوکاری از هر پنج موسسه نسبت به کاهش کمک‌های نقدی احساس نگرانی کرد و بر این اساس یک موسسه از هر ۱۰ موسسه اصلاً قادر نیست کمک‌ها را به صورت دیجیتال دریافت کند. در مجموع ۶۳ درصد از موسسات می‌توانند برخی از انواع کمک‌های دیجیتال را دریافت کنند که از این تعداد ۴۱ درصد از طریق وبسایت خود، ۴۰ درصد از طریق یکی از پلتفرم‌های آنلاین و فقط ۲۴ درصد قادر هستند که کمک‌ها را بدون تماس با خیرین دریافت کنند. این موضوع باعث نگرانی شده است زیرا که در دوران همه‌گیری «کووید-۱۹» افراد کمتری پول نقد با خود حمل می‌کنند.

چشم انداز موسسات خیریه

پس از سه ماه از شیوع ویروس کرونا از تاریخ ۱۱ تا ۱۵ ژوئن از ۲۸۹ موسسه خیریه در مورد چشم‌انداز آینده از آنها نظرسنجی مجدد انجام شد. یک سوم از موسسات (۳۳ درصد) به آینده خوش‌بین بودند. ۵۰ درصد نیز نظرشان تغییری نکرده بود. اما ۱۷ درصد نسبت به آینده چشم‌انداز خوبی نداشتند. بیشترین نگرانی موسسات خیریه (حدود ۴۳ درصد)، رعایت فاصله اجتماعی پس از بازگشت به کار است. ۴۲ درصد نیز گفتند که خدماتی که ارائه می‌کنند را کاهش خواهند داد. یک پنجم (حدود ۲۲ درصد) آنها از نبود افراد داوطلب برای کمک‌رسانی، ۲۱ درصد از افزایش تقاضا برای استفاده از خدمات و ۱۹ درصد نیز از دسترسی به تجهیزات مناسب برای ایمن بودن در برابر ویروس کرونا، ابراز نگرانی کردند. ۱۳ درصد از موسسات نیکوکاری اعلام کردند که به خاطر نبود بودجه کافی برای همیشه تعطیل خواهند شد.

کرونا و شگفتی‌های فرآیند کار

در نهایت آنچه که افراد را از زمان بروز بحران کرونا شگفت‌زده ساخت، شامل این موارد است: ۵۱ درصد از افراد از این موضوع شگفت‌زده شدند که چگونه سازمان خود را با نرم‌های جدید منطبق ساخته است. ۴۰ درصد گفته‌اند که بزرگ‌ترین شگفتی آنها، پویایی کارکنان است. نزدیک به یک‌چهارم (۲۴ درصد) از اشتیاق داوطلبان شگفت‌زده شدند و ۲۲ درصد از حمایت‌های مردمی. ۱۹ درصد نیز گفتند که نبود کلی حمایت از این بخش موجب تعجب آنها شد. ۱۳ درصد از افزایش تقاضا برای استفاده از خدمات موسسات خیریه ابراز شگفتی کردند و ۱۳ درصد نیز از حمایت‌های دولت.

راه های جدید جذب کمک خیرین چیست؟ حیات نیکوکاری در گرو خلاقیت

«کووید-۱۹» اقتصاد، نحوه تعامل مردم و بسیاری از جنبه‌های دیگر زندگی را تغییر داده است. تنها چیزی که تغییر نکرده وضعیت و شرایط موسسات خیریه غیرانتفاعی است. این موسسات برای اهداف بشردوستانه خود به افراد نیازمند کمک می‌کنند. از آنجایی که سازمان‌های غیرانتفاعی در حال حاضر بیش از هر زمان دیگری نیاز به بودجه و پشتیبانی دارند، شیوه جمع‌آوری کمک‌ها به خاطر شیوع ویروس کرونا و تأثیرات آن تغییر یافته است. تغییرات ناشی از بیماری همه‌گیر منجر به لغو رویدادهای نیکوکاری، توقف‌های موقت و کمتر شدن برنامه‌های کمک‌های داوطلبانه شده است. موسسات نیکوکاری تلاش می‌کنند تا در این شرایط دشواری‌های مالی و رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی، راه‌های جدیدی برای جمع‌آوری کمک‌های خیرین پیدا کند.

در حالی که «کووید-۱۹» باعث مشکلات مالی برای بیشتر افراد، گروه‌ها و کسب‌وکارها شده است، هنوز هم تعداد بی‌شماری از مردم هستند که بخواهند به موسسات نیکوکاری کمک کنند. وظیفه موسسات خیریه ارتباط گرفتن با این افراد و جذب کمک‌های آنها است. اگر موسسات از افراد نیکوکار درخواست کمک نکنند، این فرصت برای همه از دست خواهد رفت. گرچه که چرخه جمع‌آوری کمک‌ها همیشه در حال تغییر است، روبه‌رو شدن با چالش‌ها هنگام جمع‌آوری کمک‌ها موضوعی همیشگی است و واقعیتی است که حتی قبل از شروع پاندمی نیز موسسات خیریه با آن روبه‌رو بودند.

اینساید ایندیانا بیزینس در گزارشی ایده‌های خلاقانه موسسه خیریه رونالد مک دونالد از ایندیانا در آمریکا را بررسی کرده است. در این موسسه از کودکانی مراقبت می‌شود که با بیماری‌های تهدیدکننده زندگی روبه‌رو هستند. این موسسه به خانواده‌هایی کمک می‌کند که در جستجوی مراقبت‌های لازم هستند تا بتوانند خانواده را در کنار هم نگه داشته و در حین مراقبت از آنها آرامش خود را نیز حفظ کنند. موسسه خیریه رونالد مک دونالد در این زمان برای ادامه حمایت از خانواده‌ها در سرتاسر ایندیانا تلاش کرده است تا راه‌های جدیدی برای پشتیبانی از اهداف خود پیدا کند. این موسسه با تغییر برنامه‌های خود و ارائه ایده‌های خلاقانه از طریق برگزاری رویدادهای مجازی مانند پیاده‌روی، دوی مارا، مزایده و حراج‌های آنلاین، کلاس‌های آشپزی، گفتگو و مباحثه‌های آنلاین، مهمانی‌های تماشای فیلم و مستند، جشن‌ها و موارد دیگر در این ایام به دنبال جمع‌آوری کمک‌های خیرین است.

یکی از جنبه‌های ارتباطات که در این مدت به خاطر ماندن افراد در خانه‌هایشان کم‌رنگ شده است، تعامل آنها با یکدیگر است. مردم بخاطر اینکه در ماه‌های اخیر بیشتر اوقات در خانه‌ها مانده‌اند و رعایت قوانین فاصله‌گذاری اجتماعی که هنوز هم برقرار است، بیشتر از هر زمان دیگری در آرزوی ارتباط نزدیک با همدیگر و جمع شدن دور هم هستند. جمع‌آوری کمک‌های مالی به صورت مجازی راهکاری بسیار عالی برای گرد هم آوردن افراد است، از این طریق، همکاری انسان‌ها باعث می‌شود که رویدادهای جمع‌آوری کمک‌های مالی برای افرادی که به دنبال راه‌هایی برای گذراندن اوقات فراغت خود در جمع هستند، بی‌ظنیر و جذاب باشد. سازمان‌های خیریه می‌توانند از هر رویکردی استفاده کنند تا با همکاری دیگر افراد رویدادهای خود را برگزار کنند.

چریتی تودی نیز نمونه دیگری را بررسی کرده است؛ بر اساس گزارش آن، از آنجاییکه به خاطر «کووید-۱۹» امکان برگزاری مهمانی با حضور خیرین وجود ندارد، بیمارستان روترهام و انجمن خیریه آن برای جمع‌آوری کمک‌های مالی، جشن‌های تابستانی مجازی برگزار می‌کنند. مارتین هاون‌هند، رئیس روترهام ان‌اچ‌اس فاندیشن تراست در این زمینه می‌گوید: «ما شما را به چالش می‌کشیم که تا تابستانی بی‌نهایت شاد و مفرح با یادگیری مهارت‌های جدید و ارتباط با خانواده و دوستان خود به شیوه‌های خلاقانه به صورت مجازی داشته باشید.» این موسسه خیریه سه کمپین را تدارک دیده است: کمپین پروانه بنفش، که از مراقبت‌های دوران کهنسالی حمایت می‌کند. کمپین دکتر تد برای کودکان و کمپین جدید ابرقهرمانان روترهام ان‌اچ‌اس که در آوریل ۲۰۲۰ در حمایت از همکاران سختکوش این بیمارستان برای مراقبت از بیماران در طول همه‌گیری «کووید-۱۹» راه اندازی شد.

هاون‌هند ایده‌های جمع‌آوری کمک‌های مالی به صورت مجازی را برای سایر موسسات خیریه به شرح زیر برشمرد.

کمپ در فضای خانه

همه مردم به تازگی مدت زمان زیادی را در خانه سپری کرده‌اند، پس افراد می‌توانند با کمپ کردن در فضای سبز خانه خود یا پارک‌های اطراف محل زندگی‌شان پولی را که برای چنین گردش‌های ماجراجویانه‌ای به تورهای برگزارکننده و کاروان‌ها می‌دادند را به موسسات خیریه اهدا کنند.

ماراتن مجازی

اگرچه که سالن‌های ورزشی هنوز بسته هستند، اما این امر باعث نمی‌شود که مردم برای تفریح از دویدن لذت نبرند. بجای مسابقات ماراتن که پول آن به خیریه‌ها اهدا می‌شود، حالا افراد می‌توانند با برگزاری مسابقات مجازی، ثبت و به اشتراک گذاری رکورد خود در چالش ماراتن مجازی شرکت کنند و پول آن را صرف امور خیریه کنند.

دعوت از دوستان به شام مجازی

در حال حاضر به دلیل پاندمی نمی‌توان به رستوران‌ها و کافه‌ها رفت، اما می‌توان خلاقیت خود را در آشپزخانه نشان داد. یک برنامه زنده آشپزی با حضور دوستان و آشنایان به صورت مجازی تهیه کنید، منوی خود را طراحی کنید و دستور پخت غذا را با آنها به اشتراک بگذارید و مبالغی را که برای خوردن شام در رستوران قرار بود بپردازید را اهدا کنید.

فرش قرمز مجازی

گرچه سینماها و بسیاری از رویدادهای هنری تعطیل شده‌اند و همگان در انتظار بازگشایی آنها هستند، اما با وجود پاندمی هم می‌توان رویدادهایی همچون فرش قرمز راه انداخت. می‌توان با گفتن کلمات «نور، دوربین، حرکت» فیلمی از ژانر مورد علاقه فالوورها را برایشان پخش کرد و بلیط‌هایی را به آنها فروخت. البته تنها کاری که باید روز قبل انجام دهید این است که فیلم مناسب آن ژانر را انتخاب و برای آن بلیط طراحی کنید. اگر می‌خواهید هیجان‌انگیزتر شود می‌توانید همچون مراسم فرش قرمز بهترین لباس‌هایتان را بر تن و با مخاطبان خود ارتباط برقرار کنید و پس از آن درباره فیلم گفتگو کنید.

پیاده روی تابستانی با اسپانسر

اگر «کووید-۱۹» یک چیز را به ما آموخته باشد این است که قدر فعالیت‌ها در فضای باز را بیشتر بدانیم. برای جمع‌آوری کمک‌های نیکوکارانه می‌توان با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی از این موقعیت استفاده کرد و مسابقات پیاده‌روی همگانی مانند دوی ماراتن با هدف یافتن اسپانسر و جمع‌آوری کمک‌های نیکوکارانه برگزار کرد.

برگزاری مسابقات استعدادیابی مجازی

با توجه به شرایط کنونی شاید نتوانید تماشاچیان زیادی را برای برنامه استعدادیابی گرد هم آورید، اما یک هنرمند واقعی کسی است که در هر شرایطی بتواند استعداد خود را به نمایش بگذارد. اگر هنرمندی بخواهد برای اهداف خیرخواهانه پول جمع‌آوری کند، می‌تواند هنر خود را برای دوستان و خویشاوندان به نحوی به نمایش بگذارد که گویی در یک برنامه استعدادیابی شرکت کرده است. هنر او می‌تواند آواز خواندن، بازیگری، شعبده‌بازی یا حتی اجرای برنامه کمدی باشد.

ساعت خوش مجازی

لذت بردن از یک قهوه یا نوشیدنی از راه دور تنها راه بی‌خطر برای ارتباط با دوستان و خانواده تبدیل شده است. بنابراین موسسات خیریه می‌توانند به نیکوکاران پیشنهاد کنند بجای صرف هزینه در کافی‌شاپ‌ها، پول کنار گذاشته شده را به موسسات خیریه اهدا کنند.

«فوربس» بررسی کرد؛ نقش ثروتمندان در کارهای بشردوستانه بازیگران مهم در آینده نیکوکاری

طی ۴۰ سال گذشته افزایش کارهای بشردوستانه در جهان، مورد استقبال همگان قرار گرفته است. اما واقعیت این است، همانطور که ما با اثرات جمعی کووید-۱۹ دست و پنجه نرم می‌کنیم، از میان ما ثروتمندترین‌ها قادر هستند و می‌بایست کارهای بیشتری را انجام دهند.

برآوردهای اخیر حاکی از آن است که ثروتمندان جهان جمعاً ثروتی به ارزش ۸ هزار میلیارد دلار در اختیار دارند. این در حالی است که تعداد معدودی از آنها کمک‌های بشردوستانه زیادی انجام می‌دهند، اکثریت افراد ثروتمند هیچ کمکی نمی‌کنند و کمتر از ۱۰ درصد از آنها ثروت خود را صرف کارهای خیرخواهانه می‌کنند. این آماری است که نشریه آمریکایی فوربس در گزارشی به قلم هاف ایوانز، مدیرعامل و موسس «گلوبال سیتیزن» و تحلیلگر استراتژی رهبری و نویسنده در حوزه

ریشه‌کنی فقر مطلق اعلام کرده است. وی گفت، اما من اعتقاد دارم که این همه‌گیری ما را به هم نزدیک‌تر کرده و به سمت اهدای کمک‌های بیشتر بشردوستانه سوق داده است. اکنون میلیاردرها اولویت‌های خود را تغییر داده‌اند و برای اثربخشی بر زندگی تمرکز کرده‌اند در صورتی که در این ۳۰ سال اینچنین نبوده است. ایوانز افزود که در ماه ژوئن گذشته در نهمین اجلاس سالانه فوربس ۴۰۰ که در زمینه امور خیرخواهانه با هدف برابری در فرصت‌ها، بهداشت و درمان و زمینه‌سازی برای تساوی و اطمینان از دسترسی همگان به مراقبت‌های ضروری انجام شد با بیش از ۲۰۰ نفر از ثروتمندترین افراد جهان که حداقل دارایی آنها بیش از ۳۰ میلیارد دلار است صحبت کرد. فوربس اعلام کرد که در تلاش است تا شیوه انجام امور بشردوستانه را تغییر دهد. از ابتدای سال جاری میلادی، فوربس رویکرد خود را اصلاح کرد و روی بخشیدن‌های واقعی، و نه فقط بر اساس مقدار سرمایه‌ای که یک موسسه یا بنیاد داشته باشد متمرکز شده است. این تغییر روش بسیار مهم تا حدود زیادی با الهام گرفتن از تلاش‌های گلوبال سیتیزن با شعار «کمک کنید تا وقتی زنده‌اید» انجام شده است و به اعتقاد من، شفاف‌تر کردن مسائل بشردوستانه، باعث ارتقا این امر خواهد شد. با توجه به تمرکز جدید فوربس بر محقق کردن بخشیدن‌ها، رهبران کسب‌وکارهای بزرگ بیشتر برای اقدامات بشردوستانه ترغیب می‌شوند و در این راستا سریعتر، بیشتر و به صورت حقیقی خواهند بخشید نه اینکه فقط متعهد به بخشش شوند.

باعث دلگرمی است که تعدادی از میلیاردرها متوجه شده‌اند که الان زمان کمک کردن است. در طول این همه‌گیری که جوامع رنگین پوستان در ایالات متحده و جهان نسبت به سفیدپوستان از امکانات کمتری برخوردار شده‌اند، میلیاردرها برای کمک کردن قدم‌های خوبی برداشته‌اند. در حالی که برخی از افراد نیکوکار مایل به ناشناس ماندن هستند، برخی دیگر مانند جک دورسی و مکنزی اسکات کمک‌های خود در مقیاس بزرگ که متعهد به انجام آن شده‌اند را اعلام کردند و به اعتقاد من با این عمل، استاندارد جدیدی برای ثروتمندترین‌های جهان تعریف کرده‌اند.

در جریان اجلاس سران فوربس ۴۰۰ با موضوع بشردوستی، بیل و ملیندا گیتس اظهار داشتند، “مشارکت در کمک‌های خیرخواهانه نوعی مهارت است که شما در این مسیر کسب می‌کنید. ما واقعا تاکید ویژه می‌کنیم افراد در زمینه کمک‌های بشردوستانه بیشتر همت کنند و درصد بالاتری را در طول عمر خود خرج این امور کنند.” ملیندا افزود، “ما در تلاشیم تا الگویی در این خصوص ارائه کنیم. به همین خاطر است که ما در این مدت حتی میزان مشارکت و کمک‌های خود را افزایش داده‌ایم.” اگر این بحران چیزی را برجسته نشان داده باشد، آن ارتباط میان میزان موفقیت و رونق اقتصادی و سلامت جهانی است و اینکه اقتصاد جهانی تا چه اندازه مستعد پذیرش بحران‌های به شدت فلج‌کننده مانند پاندمی است.

بهداشت و درمان برای همه، و سیستم‌های بهداشتی کارآمد تنها راه برای به حداقل رساندن تاثیرات بیماری‌های همه‌گیر و در نتیجه داشتن اقتصادی پویاتر است. در واقع خدمات‌رسانی به جوامع و رفع نیازهای ساختاری در جهان، در نهایت از منافع خود میلیاردرها محافظت می‌کند. اما در حال حاضر که بسیاری از افراد به کمک‌های نقدی احتیاج دارند، میلیاردرها قادر هستند و می‌بایست با دادن پول به این افراد در حقیقت از منافع خود حمایت کنند.

پیش از شیوع همه‌گیری ویروس کرونا، شبکه راه‌حل‌های توسعه پایدار سازمان ملل متحد تخمین زده بود که برای دستیابی به اهداف جهانی این سازمان، علاوه بر هزینه‌هایی که قبلا انجام شده بود به ۳۵۰ میلیون دلار دیگر نیاز بود. اهداف جهانی سازمان ملل متحد شامل نقشه راه پایان دادن به فقر مطلق، محافظت از کره زمین و پایان دادن به بی‌عدالتی تا سال ۲۰۳۰ میلادی است. بسیاری از دستاوردهای سختی که در کشورهای در حال توسعه کسب شده بود در حال حاضر به‌خاطر بحران کنونی یک گام به عقب برگشته است. حال بیش از هر زمان دیگری این ضرورت احساس می‌شود که نیاز به رهبرانی داریم تا ثروت خود را صرف امور بشردوستانه کنند.

در پاسخ به سؤالاتی از قبیل اینکه جهان چگونه بودجه مورد نیاز برای یافتن درمان کووید-۱۹ و معالجه بیماران را آماده خواهد کرد؟ ویا چگونه می‌توانیم از جوامع خود حمایت کنیم، چه رسد به دستیابی به اهداف جهانی؟ بسیاری بر این باورند که این مسئولیت بر عهده اقشاری است که از نظر اقتصادی متمول‌ترین افراد در جهان هستند. در بررسی جدیدی که توسط گلوکالیتیز و گلوبال سیتیزن منتشر شده است، مشخص شد که ۸۱ درصد از پاسخ دهندگان در ۲۶ کشور جهان معتقدند که ۲۱۵۰ میلیارد روی این سیاره (جمعا با دارایی به ارزش بیش از ۱۰ تریلیون دلار) باید کمک کنند تا کمبودهایی که برای دستیابی به اهداف جهانی وجود دارند را برطرف کنند.

این هدف به تازگی با فراخوان «صندوق جهانی والاس» با شعار برای دستیابی به اهداف جهانی « برای اجلاس آینده‌مان متحد شویم» در ماه ژوئن بار دیگر تکرار شد. صندوق جهانی والاس یک بنیاد خصوصی در نیویورک امریکا است که در زمینه اقدامات بشردوستانه و پرورش استعداد های کودکان محروم فعالیت می‌کند. این بنیاد با هدف توسعه دانش در مورد چگونگی حل مشکلات اجتماعی و ترویج راه حل‌های فراگیر بر اساس آن دانش با تامین بودجه برای تست آن ایده‌ها فعالیت می‌کند. صندوق جهانی والاس اعلام کرد که ۲۰ درصد از موقوفات خود را در موضوع اتحاد برای دستیابی به اهداف جهانی صرف خواهد کرد. این صندوق چالش پرشوری را برای نیکوکاران و خیرین راه‌اندازی کرده است و از آنها خواسته است که هدایای خود را دو برابر کنند و کمک‌هایشان را برای استفاده در جاهایی که بیشتر مورد نیاز است، صرف کنند.

در حالی که این اعلان، موضوعی بسیار تاریخی و نشانه‌ای الهام بخش از پیشرفت کمک‌های بشردوستانه است، به همه ما افراد عادی نیز یادآوری می‌کند که همه ما قادر هستیم بهتر عمل کنیم. اما در حال حاضر، بهترین کار این است که پول نقد را در اختیار سازمان‌ها و موسساتی قرار دهیم که کارهای نجات‌بخش برای زندگی انسان‌ها انجام می‌دهند. از حمایت برای مقابله با شیوع ویروس کرونا گرفته تا تلاش برای رفع بحران اقلیمی، این دهه برای سیاره ما بسیار مهم و حیاتی است. آینده اقدامات بشردوستانه بستگی به کارهایی دارد که هم اکنون انجام می‌دهیم پس این مسئله بسیار ضروری است که هم اکنون بیشتر بخشیم.

مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در روزهای کرونایی چیست؟ آزمون بشردوستی در جهان

تداوم همه‌گیری ویروس کرونا و توقف فعالیت‌های روزمره، بسیاری از شرکت‌ها را تحت تاثیر قرار داده است. در این میان صنایعی مانند صنعت پوشاک که اقلام خیلی ضروری تولید نمی‌کنند بیش از بقیه تحت تاثیر قرار گرفته‌اند. تعطیلی فروشگاه‌ها به دلیل همه‌گیری باعث شده است مشتریان نتوانند از این شرکت‌ها خرید کنند و به همین خاطر ورشکستگی بسیاری از کسب‌وکارها محتمل است.

به گزارش مجله بورگن (Borgen Magazine)، در حالیکه بسیاری از شرکت‌های تولید پوشاک در دوران همه‌گیری «کووید-۱۹» قادر به کسب سود معمول خود هم نیستند، برخی از شرکت‌هایی که پشتوانه مالی خوبی دارند، کمک‌های بسیاری انجام می‌دهند. این کمک‌ها هم به صورت نقدی انجام می‌شوند هم به صورت کمک به سازمان‌های غیرانتفاعی در جهت تولید پوشاک مخصوص کووید برای کارگران بخش خدمات و اقشار کم درآمد و آسیب‌پذیر. در اینجا به پنج مورد از شرکت‌هایی که در ایام شیوع همه‌گیری از دادن کمک‌های مالی گرفته تا اهدا اقلام پوشاک به مردم کمک می‌کنند، اشاره می‌شود.

رپوسی (Repossi): این شرکت برای طراحی‌های برجسته و تجملاتی جواهرات زیبا و هنری منحصر به فرد خود معروف شده است. گایا رپوسی، مدیر هنری این شرکت، با رویکرد مدرنیستی به جواهرات سنتی، بسیاری را تحت تاثیر قرار داده است. رپوسی برای پروژه اخیر خود، انگشتری را خلق کرد که در داخل آن کلمه «کر» حکاکی شده است و بیانگر همکاری شرکت رپوسی با سازمان غیرانتفاعی «کر» (CARE) است. همه درآمد حاصل از فروش این انگشترها به سازمان «کر» اهدا می‌شود.

«کر»، یک سازمان بشردوستانه بین‌المللی است که پروژه‌های کمک‌های اضطراری و توسعه بین‌المللی بلند مدت ارائه می‌کند. این سازمان که در سال ۱۹۴۵ میلادی تاسیس شده، یکی از بزرگترین و قدیمی‌ترین سازمان‌های کمک‌های بشردوستانه است.

بنجامین کمار، مدیرعامل شرکت رپوسی، از سازمان «کر» و فعالیت‌های آن در حمایت از بانوان که در دوران «کووید-۱۹»

تحت فشار شدید قرار گرفته‌اند، تقدیر کرد. این شرکت با ارائه کیت‌های بهداشتی و وعده‌های غذایی به زنان و کودکان نیازمند از اقشار آسیب‌پذیر حمایت می‌کند.

استی لادر (Estee Lauder): مجموعه شرکت‌های استی لادر در دوران همه‌گیری «کووید-۱۹»، بخش‌های بسیاری انجام داده‌اند. آنها نه تنها مواد ضدعفونی دست در مقادیر زیاد تولید کرده‌اند، بلکه کمک‌های مالی زیادی نیز کرده‌اند. علاوه بر این، استی لادر با ایجاد صندوقی برای کمک به پزشکان بدون مرز، مبلغ ۲ میلیون دلار به این سازمان مردم نهاد کمک مالی انجام داده است. پزشکان بدون مرز یک سازمان غیرانتفاعی است که برای ارائه خدمات بهداشتی مناسب به جوامع فقیر در سراسر جهان پول جمع‌آوری می‌کند. این کمک برای حمایت از فعالیت‌ها و تلاش‌های سازمان پزشکان بدون مرز در کشورهایی که بر اثر کمبود منابع تحت تاثیر شدید قرار گرفته‌اند، انجام شده است. شرکت استی لادر مبلغ ۳/۲ میلیون دلار نیز به دیگر سازمان‌های محلی و بین‌المللی که در خط مقدم امداد و کمک‌رسانی فعالیت می‌کنند، قرار داده است.

شرکت استی لادر، یک شرکت لوازم آرایشی و بهداشتی چند ملیتی-آمریکایی است که پس از شرکت‌های لورئال، پروکتر اند گمبل و یونیلیور در رتبه چهارم بزرگ‌ترین تولیدکنندگان لوازم آرایشی جهان قرار دارد. این شرکت در زمینه تولید انواع محصولات آرایشی، عطر، رنگ مو و سایر محصولات بهداشتی و آرایشی فعالیت می‌کند.

مک ویوا گلم (MAC Viva Glam): شیوع همه‌گیری «کووید-۱۹» جوامع رنگین پوست را بیشتر تحت تاثیر قرار داده است. گزارش‌ها نشان می‌دهد که تنها در نیویورک، آمار مرگ و میر بر اثر ویروس کرونا در میان سیاه‌پوستان و لاتین‌تبارها دو برابر سفیدپوستان بوده است. صندوق خیریه شرکت لوازم آرایشی مک ویوا گلم که در ایران با نام «مک» شناخته می‌شود، با تولید رژ لب در رنگ‌های مختلف، درآمد حاصل از فروش آنها را به کمک به جوامع رنگین‌پوستی که تحت تاثیر ویروس کرونا قرار گرفته‌اند، اختصاص داده است. این صندوق بیش از ۱۰ میلیون دلار به کارمندان بخش مراقبت‌های پزشکی که در جوامع آسیب‌پذیر مستقر هستند، کمک کرده است.

کرینگ (Kering): شرکت کرینگ برای مقابله با «کووید-۱۹» در فرانسه، سه میلیون ماسک جراحی خریداری و به بخش خدمات بهداشتی و درمانی که با کمبود تجهیزات پزشکی روبه‌رو هستند، اهدا کرده است. علاوه بر این، شرکت کرینگ که صاحب برند گوچی است، بیش از یک میلیون ماسک و ۵۵ هزار جفت لباس فرم پزشکی در ایتالیا تولید کرده است. کرینگ آنها را به بیمارستان‌های ایتالیا که با این بیماری دست و پنجه نرم می‌کنند و همچنین بنیاد صلیب سرخ هوبی در چین اهدا کرده است. این شرکت به موسسه پاستور، که یک سازمان خصوصی غیرانتفاعی فرانسوی است و در زمینه «کووید-۱۹» تحقیق می‌کند، نیز کمک کرده است.

نایک (Nike): از آنجایی که ویروس کرونا بر کارکنان بخش درمان و مراقبت‌های پزشکی بسیار تاثیر گذاشته است و کارکنان بخش خدمات نیز نیاز مبرمی به کمک دارند، شرکت کفش نایک در حالیکه بسیاری از فروشگاه‌های آن به طور موقت تعطیل هستند، با همکاری دانشگاه بهداشت و علوم اورگان، مهندسان و دانشمندانی را به کار گرفته است تا شیلد صورت و محافظ‌های «پایر» (کلاه‌هایی پوشاننده سر و گردن مجهز به سیستم تصفیه هوا برای حفاظت در برابر ابتلا به ویروس) برای کارکنان مراقبت‌های بهداشتی تولید کنند.

تا کنون، نایک بیش از ۳۶۰ هزار واحد تجهیزات حفاظت فردی را تولید و به ۳۰ بیمارستان در ایالات متحده ارسال کرده است. علاوه بر این، بیش از ۱۴۰ هزار جفت کفش و پوشاک نیز به جوامع جهانی اهدا کرده است. این شرکت همچنین برای تلاش‌هایی که برای مقابله با «کووید-۱۹» صورت گرفته، ۲۵ میلیون دلار کمک مالی کرده است.

با ادامه شیوع ویروس کرونا در جهان، بسیاری از دیگر شرکت‌ها نیز برای مقابله با شیوع همه‌گیری از طریق کمک‌های نقدی و یا غیرنقدی مشارکت کرده‌اند.

DO MORE, DONATE

استراتژی درست و سیاستگذاری هوشمندانه به کمک مدیران می‌آید اثر کرونا بر آینده نیکوکاری

بحران پاندمی کرونا و تبعات اقتصادی آن که اشخاص و کسب و کارها را تحت‌الشعاع قرار داد، باعث شد بسیاری از مردم از فعالیتهای خیرخواهانه خود دست بکشند یا آنها را کاهش دهند. این مسئله برای نهادها و موسسات نیکوکاری به معنای روبه‌رو شدن با یک چالش جدید بود. در این بین اما هستند نهادهایی که توانسته‌اند با اتخاذ استراتژی‌های درست و سیاست‌گذاری‌های هوشمندانه از وقوع بدترین سناریوی محتمل جلوگیری کنند.

به گزارش پایگاه خبری «مفیس مگزین» (Memphis Magazine)، در حالیکه امسال، سال سختی برای گروه‌هایی بوده است که آسیب‌های شدید مالی را متحمل شده‌اند، «کوین دین»، مدیرعامل «مومنتم نان پرافیت پارتنرز» (MO-mentum Nonprofit Partners) بر این باور است که سازمانش توانسته است از تاثیرات مخرب‌تر آن جلوگیری کند. «مومنتم نان پرافیت پارتنرز» نهادی است که تلاش می‌کند دیگر سازمان‌های غیرانتفاعی را گرد هم آورد تا همه آنها از فرصت‌هایی که مومنتم در اختیارشان قرار می‌دهد، بهره‌مند شوند. مومنتم به سازمان‌های غیرانتفاعی فرصت‌های یادگیری، ارتباط میان منابع و کمک‌ها را ارائه می‌کند تا در مأموریت‌های متنوع خود بیشترین استفاده را از آنها ببرند.

در حالی که امسال، سال دشواری برای گروه‌هایی بوده است که از نظر کسب درآمد آسیب‌های مالی شدیدی را متحمل شده‌اند، دین می‌گوید: «سازمان ما نقش به‌سزایی در کمک به دیگر سازمان‌ها در دسترسی به حدود ۳۶ میلیون دلار وام تحت نام «پروگرم پروتکشن پی‌چک» داشته است. در صورت نبود سازمان ما دریافت وام توسط آن سازمان‌ها دشوار یا حتی غیرممکن بود.»

شناخت مومنتم از اعضای خود موجب شده است تا صدای رسایی در همکاری‌های منطقه‌ای داشته باشد. وی می‌افزاید، «در هفته‌ای که همه چیز متوقف شده بود، سازمان ما به همراه دیگر سازمان‌های همکار صندوقی به نام «صندوق واکنش منطقه‌ای» برای مقابله با همه‌گیری کووید-۱۹ راه‌اندازی کردند.»

وی ادامه داد: «موضوعی که اغلب در مورد مسائل بشردوستانه اتفاق می‌افتد، تصمیماتی است که بدون اطلاع و شناخت از شرایط موجود گرفته می‌شود، در مواجهه با چنین بحران‌هایی، نخست باید نظرات خیرین را دانست و سپس صحبت‌های افراد و نیروهای امدادی حاضر در منطقه را نیز شنید، زیرا همه چیز خیلی سریع اتفاق می‌افتد.»

«مومنتم با نظرسنجی از حدود ۳۰۰ سازمان غیرانتفاعی در پی یافتن مشکلات در ارائه خدمات به آنها و در عین حال چگونگی کاهش آن مشکلات برآمد.» دین افزود: «ما سازمان‌هایی مانند «بانک غذایی مید سوئ» و «ام‌آی‌اف‌ای» را یافتیم که همیشه در چنین شرایط و بحران‌هایی تامین مالی می‌شدند. اما سازمان‌های دیگری نیز وجود داشتند که از نظر اندازه کوچکتر بودند و از نام و شهرت یا از زیرساخت‌های سازمان‌های بزرگ برخوردار نبودند، اما کارهای شایان توجهی را در جوامع خود انجام می‌دادند.»

تاثیر همه‌گیری و پاسخ سازمان‌های خیریه موجب شده است که برخی از اقدامات سنتی را در کانون توجهات و مورد تجدید نظر قرار داده شود.

اعتماد به فعالیت‌های نیکوکارانه

دین می‌گوید: «بسیاری از نکاتی که آموخته شد با آنچه در سطح ملی آمریکا اتفاق می‌افتد همسو هستند. قبل از وقوع بحران، یک جنبش ملی پیرامون اعتماد به فعالیت‌های نیکوکارانه به راه افتاده بود. فعالان این جنبش بر این عقیده هستند که اگر به سازمان‌های دریافت‌کننده کمک اعتماد کافی وجود دارد و می‌توان به آنها مبالغ زیادی پول داد، پس باید با اعتماد به کاری که انجام می‌دهند موجب تسهیل شرایط برای آنها شد، نه اینکه آن سازمان‌ها را درگیر مسائل دست و پاگیر کرد.»

دین در این خصوص به یک نیکوکار اشاره می‌کند که سالانه مبلغ ۲۰ هزار دلار کمک مالی می‌کرد، اما شرایط دریافت این کمک آنقدر دشوار بود که سازمان غیرانتفاعی مجبور می‌شد حدود ۵۰ هزار دلار برای کارهای دریافت وام از قبیل ارائه تصاویر مدارک مورد نیاز، کارهای دفتری، رفت و آمد و دیگر مسائل هزینه کند تا بتواند آن ۲۰ هزار دلار را دریافت کند.

وی می‌افزاید بنیاد «کرسگ» (Kresge) نمونه خوبی از یک سازمان خیریه است که پشتیبانی عملیاتی ارائه می‌دهد و از سازمان‌های دریافت‌کننده کمک می‌خواهد، آنچه را که انجام داده‌اند گزارش کنند.

دین می گوید: «من فکر می کنم این نوع پشتیبانی عملیاتی مبتنی بر اعتماد چیزی است که ما در آینده شاهد موارد بیشتری خواهیم بود.»

روند اعطای کمک مالی

دین می گوید، جنبه دیگری از اقدامات خیرخواهانه که به دلیل تاثیر شیوع همه گیری برجسته شد، روند اعطای کمک مالی است. این روند بسیار طولانی و دشوار است. درخواست کمک مالی و تهیه یک برنامه استراتژیک هزینه زیادی را به سازمان های خیریه تحمیل می کند. زمانیکه سازمان های خیریه درخواست کمک مالی می کنند، بلافاصله به آن احتیاج دارند و نمی توانند شش ماه صبر کنند تا این کمک به آنها اهدا شود. لذا باید تمهیداتی در نظر گرفته شود تا دریافت کمک مالی به سازمان های غیرانتفاعی تسهیل شود و این موضوع رواج پیدا کند و نیاز به توقف خدمات این سازمان ها برای دریافت کمک مالی نشود.

موضوع دیگری که در سازمان های غیرانتفاعی بسیار حائز اهمیت است تغییر و تحویل مدیریتی در این سازمان ها است. مطالعات در آمریکا نشان می دهد که ۲۰ تا ۲۵ درصد از مدیران سازمان های غیرانتفاعی طی ۵ تا ۱۰ سال آینده تغییر خواهند کرد.

او می گوید: «ما باید در مورد پرورش و آموزش نسل های بعدی مدیریت در بخش غیرانتفاعی توجه و دقت خاصی داشته باشیم، زیرا که این مسئله، موضوع بسیار مهم و پیچیده ای است. اگر افراد فاقد صلاحیت، بدون برخورداری از آموزش های لازم و در اختیار داشتن ابزار مناسب در سمت مدیرعامل گمارده شوند، نه تنها موفقیتی کسب نمی شود، بلکه باعث شکست آن سازمان نیز خواهد شد.»

پیامدهای اقتصادی

چالش دیگری که سازمان‌های غیرانتفاعی با آن روبه‌رو هستند پیامدهای اقتصادی است. دین می‌گوید: «در سال ۲۰۰۸ میلادی پس از فروپاشی اقتصاد، بسیاری از سازمانهای غیرانتفاعی تعطیل یا ادغام شدند و متعاقب آن مجبور به بازتعریف اهداف جدیدی برای خود شدند. فکر نمی‌کنم که هنوز بخش غیرانتفاعی سخت‌ترین آسیب را دیده باشد. ما در سال جاری موفق شدیم وام و کمک‌های اهدایی مردمی را دریافت کنیم. به نظر من سال آینده، سال دشوارتری خواهد بود. حال زمان آن فرا رسیده است که سازمان‌های غیرانتفاعی از ادغام یا تعلیق فعالیت‌های خود در سال آینده یا بطور کلی افول سازمان سخن به میان آورند. مسئولیت نهادهای نیکوکاری در قبال سازمان‌های غیرانتفاعی، کمک به آنها در این خصوص است. به عنوان مثال باید سازمان‌هایی را که دارای اهداف و مأموریت‌های مشترک هستند، تشویق کنند که با هم ادغام شوند یا راه حل دیگری ارائه کنند.»

اقدام خلاقانه برای ارائه خدمات

کنت اس رابینسون، رئیس هیات مدیره و مدیرعامل بنیاد «یونایتد وی آو مید سوئ» (United Way of the Mid-South) می‌گوید: «ما باید تمرکز خود را بر اولویت‌بندی مسائل معطوف کنیم و بر آن اساس پیش برویم. در بخش خدمات‌رسانی به موسسات نیکوکاری ما نگرانی نداریم، اما چیزی که باعث نگرانی ما می‌شود، موضوع درآمد و ظرفیت ما در ارائه کمک‌های مالی به شبکه عظیم موسسات غیرانتفاعی است که برای مدت‌های مدیدی از آنها پشتیبانی کرده‌ایم.» یونایتد وی آو مید ساوث، یک بنیاد خیریه است که با تامین بودجه برای پیشرفت در آموزش، بهداشت و مبارزه با فقر فعالیت می‌کند. این بنیاد با تکیه بر هدایای دریافتی از حدود ۲۸ هزار فرد و ۱۲۵ شرکت، از سازمان‌ها و موسسات نیکوکاری حمایت می‌کند.

رابینسون می‌افزاید: «بنیاد ما با انجام اقدامات خلاقانه، خدمات خود را ارائه می‌کند. ما برای حدود ۱۰ هزار خانواده با درآمد کم تا متوسط اظهارنامه مالیاتی به صورت رایگان تنظیم می‌کنیم. در طول چند سال گذشته، افراد داوطلب، اظهارنامه‌های مالیاتی به ارزش حدود ۱۴ میلیون دلار را تنظیم کرده‌اند. پیش از شیوع همه‌گیری، افراد به مکان‌های مختلفی که برای تهیه اظهارنامه‌های مالیاتی تعیین شده بود، می‌آمدند ولی در دوران همه‌گیری این امکان وجود ندارد که افراد به صورت حضوری برای این کار اقدام کنند. امسال تنظیم اظهارنامه‌های مالیاتی به صورت خدمات سواره (درايو تورو) ارائه می‌شود. خدمات سواره راه حلی فوق‌العاده برای مقابله با شیوع ویروس کرونا است. در این نوع از خدمات که در «ستاد یونایتد وی» به کار گرفته شده است، افراد بدون اینکه از ماشین خود پیاده شوند، برایشان اظهارنامه مالیاتی تنظیم می‌شود. او می‌گوید: «افرادی که می‌خواهند اظهارنامه مالیاتی‌شان را ما تنظیم کنیم به ستاد ما مراجعه می‌کنند و بدون اینکه از ماشین خود پیاده شوند، اسناد و مدارک و فرم‌های رضایت خود را به ما ارائه می‌کنند. ما نیز اظهارنامه مالیاتی آنها را تهیه کرده و به صورت الکترونیکی ثبت می‌کنیم.»

روش دیگری که یونایتد وی آو مید ساوث برای تحول ارائه خدمات اضطراری خود اتخاذ کرده است، ایجاد شبکه‌ای یکپارچه از موسساتی است که افراد دارای نیازهای چندگانه پس از یک بار مراجعه از همه این موسسات، به طور مشترک خدمات دریافت می‌کند. رابینسون می‌گوید در دوران کووید-۱۹ افراد بیشتری نیاز به دریافت خدمات از موسسات نیکوکاری داشته‌اند، به همین خاطر ما یک مرکز تماس راه‌اندازی کردیم تا این افراد را به شبکه معرفی کند.

رابینسون بر این باور است که همه‌گیری، نتایج مثبت، غیرمنتظره و بی‌سابقه‌ای نیز به همراه داشته است. بحران کووید-۱۹-

باعث شده است که ارزش‌های «یونایتد وی» بیش از پیش آشکار شود و نشان دهد که این بنیاد ظرفیت آن را دارد که چندین موسسه نیکوکاری را برای رفع نیازهای متعدد افراد گرد هم آورد.

وی می‌گوید: «ما می‌توانیم با راه‌اندازی کمپین‌های مجازی و تجهیز خود به ابزار دیجیتال به مردم دسترسی پیدا کنیم. من فکر می‌کنم که با اعتماد بیشتر به دنیای مجازی و بازاریابی دیجیتال، قادر خواهیم بود از طریق رسانه‌های اجتماعی و تکنیک‌های جمع‌آوری کمک‌های مالی تامین منابع کنیم. این‌ها موضوعاتی هستند که بنیادها و نهادهای خیریه باید در آینده به آنها توجه داشته باشند.»

قدرت بخشایش مردم

رکس جونز که رئیس بنیاد «کریستین کامیونیتی» (Christian Community) است و به کارهای خیریه آشنایی کامل دارد، می‌گوید از قدرت بخشایش مردم در عجب است. وی می‌گوید، سال مالی منتهی به آوریل، مردم حدود ۸۴ میلیون دلار اهدا کردند. با شیوع همه‌گیری افراد بسیاری در این امر شرکت کردند و بیشتر از قبل اهدا انجام دادند. جونز می‌گوید: «ما به مردم کمک می‌کنیم تا برنامه‌های استراتژیکی برای چگونگی انجام امور خیرخواهانه خود پیدا کنند و سعی می‌کنیم افراد بیشتری را تحت تاثیر قرار دهیم که در امور خیرخواهانه مشارکت داشته باشند، آن زمان است که به اهداف خود نائل شده‌ایم.» وی در ادامه می‌افزاید، بنیاد ما همچنین از این افتخار دارد که با دیگر بنیادهای جامعه همکاری کند و این امر بسیار شایان اهمیت است. جونز می‌افزاید، با بروز شیوع همه‌گیری، اگرچه که بسیاری از افراد کمتر کار می‌کنند یا کاملاً بیکار شده‌اند، اما هنوز انگیزه برای بخشیدن دارند. او می‌گوید: «مردم به دنبال فرصت‌هایی برای بخشیدن می‌گشتند، به ویژه سعی داشتند نیاز افراد کم بضاعت را برطرف کنند. ما باید از خود پرسیم که نقش بنیادها در دوران همه‌گیری چیست؟ ما باید به صورت منظم پاسخگوی خواسته‌های افرادی که به ما تفویض اختیار کرده‌اند، باشیم. به طور معمول، ما هر دو هفته یکبار به خیرین گزارش می‌دادیم، اما در طول دوران همه‌گیری تصمیم گرفتیم به صورت منظم‌تر و سریع‌تر هر هفته به آنها گزارش دهیم.» جونز بیان می‌کند، یکی از نقش‌های مهم یک بنیاد این است که از آنچه در جامعه می‌گذرد اطلاع داشته باشد.

با توجه به درس‌های آموخته شده از سال ۲۰۲۰، جونز به آینده اقدامات بشردوستانه نگاه می‌کند و می‌بیند که چگونه دو جنبه اعتماد خیرین و پاسخگو بودن نهادها در قبال این اعتماد باید با یکدیگر در تعادل قرار گیرند. وی می‌افزاید: «نهادهای خیرخواهانه نمی‌توانند نسبت به تغییرات بی‌تفاوت باشند. ما واقعا نمی‌دانیم که این تغییرات چه هستند، اما باید بتوانیم خود را با نیازها سازگار سازیم.» در نهایت، جونز می‌گوید، مردم می‌خواهند به جاهایی کمک کنند که بیشترین تاثیرگذاری را داشته باشند. آنچه ما انجام می‌دهیم، این است که اثر اقدامات مردم را بر جوامع بررسی کنیم و طولی نمی‌کشد که واقعیت این موضوع را دریابیم.»

اثرات کرونا در سه سطح در سازمان‌های غیرانتفاعی بررسی شد مدیریت منابع انسانی؛ چرا و چگونه؟

با ظهور اثرات مخرب همه‌گیری، موسسات غیرانتفاعی به ارائه خدمات ضروری و کمک به افراد آسیب‌پذیر ادامه داده‌اند. در عین حال، بررسی تاثیرات کووید-۱۹ حاکی از فشارهای جدی و بالقوه فلج‌کننده بر موسسات غیرانتفاعی است که همین الان هم تحت فشار بیش از حد توان خود قرار گرفته‌اند. از آن‌جا که بستر فعالیت این موسسات برای اثربخشی و نتایج روابط کاری آن‌ها بسیار حیاتی است، تاثیرات کووید-۱۹ می‌تواند نحوه مدیریت منابع انسانی و توان منابع نیروی انسانی موسسات غیرانتفاعی برای کمک به افراد را شکل دهد.

موسسات غیرانتفاعی نقش بسیار مهمی در کمک به جامعه در کاهش و حل مشکلات در سطوح و ابعاد مختلف دارند. همه‌گیری کووید-۱۹ بدون شک یک مشکل با ابعاد به شکل غیرقابل تصویری بزرگ است که موسسات غیرانتفاعی برای کمک به جامعه باید نهایت تلاش‌ها و ظرفیت خود را به کار بندند. نحوه مدیریت منابع انسانی موسسات غیرانتفاعی برای نیل به این مقصود حیاتی است. بررسی گزارشات فعلی در مورد همه‌گیری، به پژوهش برای پاسخ به دو پرسش اساسی محققان برای درک تاثیرات آن کمک شایانی می‌کند تا بتوانند با چالش‌های پیش روی منابع انسانی مقابله کنند، این پرسش‌ها عبارتند از: تاثیرات عمده کووید-۱۹ بر کارمندان موسسات غیرانتفاعی چیست؟ این تاثیرات بر سمت و سوی مدیریت منابع انسانی سازمان‌های غیرانتفاعی چه تاثیراتی می‌گذارد؟ تاثیرات کووید-۱۹ بر کارمندان سازمان‌های غیرانتفاعی و مدیریت منابع انسانی، سطوح

فردی، تیمی و سازمانی را در بر می‌گیرد. توجه به این نکته بسیار مهم است زیرا که این اثرات در سطوح مختلف با هم‌پوشانی و تداخل با یکدیگر، آینده کوتاه‌مدت و بلندمدت منابع انسانی سازمان‌های غیرانتفاعی را شکل می‌دهند.

تأثیرات در سطح سازمانی

تعدیل منابع انسانی: کووید-۱۹ منجر به تعدیل قابل توجهی از نیروها در بخش غیرانتفاعی شده است. طبق پیش‌بینی‌های سازمان «ایمجین کانادا»، سازمان‌های غیرانتفاعی ممکن است به خاطر اقدامات ناشی از همه‌گیری کووید-۱۹ از قبیل رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی و همچنین رکود اقتصادی ایجاد شده بر اثر ویروس کرونا بیش از ۱۱۷ هزار کارمند و ۵/۹ میلیارد دلار درآمد خود را از دست بدهند. بر اساس برخی دیگر از پیش‌بینی‌ها حتی ممکن است وضعیت بدتر شود و در طی شش ماه تعداد ۱۹۴ هزار کارمند تعدیل شوند و خسارت وارده به حدود ۶/۱۵ میلیارد دلار افزایش یابد. گزارش‌ها در ایالات متحده نیز نشان می‌دهد که تعدیل کارمندان به عنوان یکی از مهمترین تأثیرات بوده است. تعدیل کارمندان باعث از دست رفتن سرمایه‌های انسانی در سازمان‌های غیرانتفاعی می‌شود. حتی اگر این کارمندان مجدد به کار گماشته شوند، تا مدت‌ها در شایستگی‌های آن‌ها تأثیرات منفی خواهد داشت.

کار از راه دور: دور کاری، از جمله برای ارائه خدمات، یکی از تحول‌آفرین‌ترین تغییرات در محل کار است که بر اثر کووید-۱۹ ایجاد شده است. در حالی که تعداد بسیاری از کارمندان سازمان‌های غیرانتفاعی قبل از شیوع کووید-۱۹ از راه دور کار می‌کردند، همه‌گیری باعث افزایش بی‌سابقه کار از راه دور شده است. سازمان‌های غیرانتفاعی برای مدیریت مسائل مربوط به کار از راه دور، مانند نگرانی‌ها در رابطه با بهداشت روانی به دلیل انزوا، تأثیرات آن بر پویایی تیمی و ملاحظات حقوقی مربوط به تعاملات بین مراجعه‌کنندگان و کارمندی که از خانه کار می‌کنند، نیاز به اتخاذ روش‌های مناسب منابع انسانی دارند. سلامت و امنیت: تعداد موارد ابتلا به کووید-۱۹ و فوت در خانه‌های سالمندان، که بسیاری از آن‌ها غیرانتفاعی هستند، باعث افزایش نگرانی در مورد سلامت و ایمنی کارکنان در کشورهای مختلف شده است. کارمندان موسسات غیرانتفاعی که در خط مقدم فعالیت می‌کنند، نگرانی‌های خود در مورد تجهیزات حفاظتی و امنیت روانی در محل کار را ابراز کرده‌اند. کووید-۱۹ اهمیت اولویت‌بخشی به موضوع سلامت و ایمنی از جمله سلامت عاطفی را بیش از پیش مشخص کرده و بر اهمیت تخصیص منابع به این موضوعات افزوده است.

برنامه‌ریزی سناریو برای منابع انسانی: همه‌گیری، نیاز مبرم به برنامه‌ریزی سناریو برای مدیریت منابع انسانی در موسسات غیرانتفاعی در دوران بحران را آشکار ساخته است. در حالی که همه‌گیری کووید-۱۹ منجر شده است تا اکثر سازمان‌های غیرانتفاعی با محدودیت‌های جدی برای ارائه خدمات و لغو برنامه و همچنین چالش‌های عمده در راستای جمع‌آوری کمک‌های مالی مواجه شوند، عدم توانایی در ادامه برنامه‌های عدالت‌محور اجتماعی برای به کارگیری کارمندان در دوران همه‌گیری به عنوان یک فرصت از دست رفته اهمیت پیدا می‌کند.

تأثیرات در سطح کارمندان

هر یک از تأثیرات کووید-۱۹ بر مدیریت منابع انسانی در سطح سازمانی مستقیماً بر کارمندان تأثیر می‌گذارد. صدای کارکنان: لزوم اتخاذ تصمیمات فوری در واکنش به کووید-۱۹ به این معنی است که رهبران سازمان‌های غیرانتفاعی حتی در مورد تصمیماتی که کارمندان را تحت تأثیر قرار می‌دهد به دنبال نقطه نظرات و مشارکت آن‌ها نیستند. اگرچه تحقیقات نشان می‌دهد که کارکنان سازمان‌های غیرانتفاعی معمولاً در فرایند تصمیمات مشارکت داده می‌شوند، اما این

پاندمی نشان داد که کارکنان احساس عدم قدرت می‌کنند و در مورد موضوعاتی که بر آن‌ها تاثیر می‌گذارد، اطلاعات کافی در اختیارشان قرار داده نمی‌شود. عدم بهره‌مندی از نقطه نظرات کارکنان تا مدت‌ها پس از پاندمی نیز روابط آن‌ها در سازمان‌های غیرانتفاعی را تحت تاثیر قرار خواهد داد.

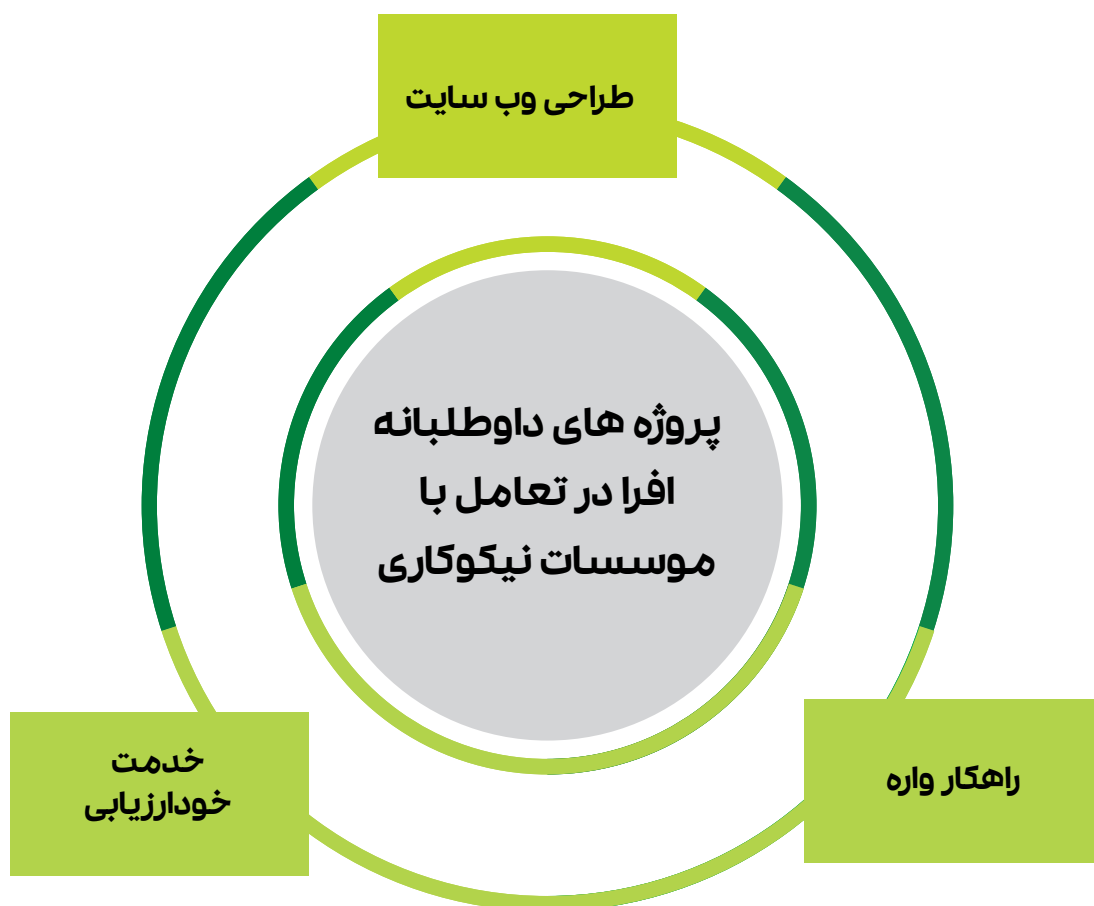
تاوان به جان خریدن خطر: کووید-۱۹ پرسش‌هایی را در مورد خطرات موجود در سازمان‌های غیرانتفاعی مطرح کرده است. اگرچه کارکنان این سازمان‌ها خدمات ضروری ارائه می‌کنند، اما حقوق کمی دارند و در مقابل به این مشهور هستند که دارای انگیزه‌های درونی‌اند. حمایت از بحث پرداخت بهای خطرات منجر به این شده که دولت‌ها و کارفرمایان در برخی کشورها این پرداخت را برای برخی از کارکنان غیرانتفاعی که خدمات ضروری ارائه می‌کنند نیز فراهم کنند. بنابراین، تأثیرات کووید-۱۹ توجهات را به پرداخت بهای خطر در سازمان‌های غیرانتفاعی جلب کرده است. این خطرات شامل آزار و اذیت، خشونت و سطح بالای استرس شغلی است. پرسش‌ها در مورد تاوان به جان خریدن خطر احتمالاً یکی از موضوعاتی است که پس از پاندمی در مدیریت منابع انسانی سازمان‌های غیرانتفاعی به صورت گسترده‌تر مطرح خواهد شد.

تأثیرات در سطح تیمی

کووید-۱۹ توانایی کارکنان برای همکاری با یکدیگر در سطح تیمی را تحت تاثیر قرار داده است. با توجه به این که بسیاری از کارمندان به دلیل قرنطینه از راه دور کار می‌کنند، کووید-۱۹ در حال بازتعریف ماهیت همکاری میان کارکنان سازمان‌های غیرانتفاعی است. بسیاری از سازمان‌های غیرانتفاعی و کارکنان آن‌ها نیاز به یادگیری استفاده از فناوری‌های مرتبط دارند. عدم آمادگی در این زمینه همکاری میان اعضای تیم را به چالش خواهد کشاند. بنابراین مدیریت منابع انسانی سازمان‌های غیرانتفاعی باید به همکاری تیمی و چالش‌های کار از راه دور توجه داشته باشد. از این‌رو، باید تجهیز کارکنان به دانش و مهارت‌های مورد نیاز برای کار در یک محیط تیمی تاثیرگذار که توسط فناوری تسهیل شده است، مد نظر قرار گیرد.

نتیجه‌گیری

تأثیرات کووید-۱۹ بر کارکنان بخش غیرانتفاعی، نمای کلی از اتخاذ روش‌های مناسب توسط مدیریت منابع انسانی سازمان‌های غیرانتفاعی را ترسیم می‌کند. در حالی که برخی از تأثیرات، مانند کار از راه دور، تاوان به جان خریدن خطرات و نگرانی‌های سلامت و امنیت، موضوعات جدیدی است که مدیریت منابع انسانی بخش غیرانتفاعی در کوتاه‌مدت و بلندمدت با آن روبرو است، تعدیل و نادیده گرفتن نقطه نظرات کارکنان موجب تجدید نظر روی مهم‌ترین موارد تأثیرات این پیامدها برای مدیریت بخش غیرانتفاعی و تحقیقات در این زمینه خواهد شد. رهبران و نیکوکاران بخش غیرانتفاعی باید مسائل عمده پیش روی مدیریت منابع انسانی را درک و استراتژی‌های مناسب برای حل آن‌ها را به کار بندند.

برای کسب اطلاعات بیشتر میتوانید با ما تماس بگیرید

 afraway.org

 ۰۲۱-۹۱۰۱۵۲۸۵

 info@afraway.org

 @afraway

 [instagram.com/afraway](https://www.instagram.com/afraway)

 [linkedin.com/company/afraway](https://www.linkedin.com/company/afraway)